

ΕΡΓΑΤΗΣ

Το άμεσο ιστορικό καθήκον της εργατικής τάξης είναι ν' άρπάξει τους οργανισμούς αυτούς (κοινοβουλιακούς) απ' τα χέρια των τάξεων που διαικούν, να τους τσακίσει, να τους καταστρέψει και στη θέση τους να δημιουργήσει έργα της προλεταριακής εξουσίας.

ΟΡΓΑΝΟ ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΗΣ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗΣ ΠΑΛΗΣ

3η ΔΙΕΘΝΗΣ

Διευθύνεται από ΣΥΝΤΑΧΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ // Υπεύθυνος ΓΙΩΡΓΗΣ ΧΕΙΜΑΡΙΑΗΣ // Γράμματα - Ανταποκρίσεις: ΛΕΥΚΩΣΙΑ - ΚΥΠΡΟΥ 1η Χρονιά - 46ο Φύλλο // Συνδρομές Έσωτερικού: Χρονιάς 10/- Έξωγήμην 5/- // Κυκλοφορεί κάθε Κυριακή ΤΙΜΗ 1 ΓΡΟΣΙ

ΕΜΠΡΟΣ ΓΙΑ ΜΙΑ ΛΕΦΤΕΡΗ ΚΑΙ ΛΑΟΚΡΑΤΟΥΜΕΝΗ ΚΥΠΡΟ!

ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΥΣ ΣΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΑΥΤΟΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ

Σύντροφοι Σύνεδροι,
Η σημερινή περίοδος είναι, για τον Κυπριακό λαό, μία περίοδος που θα κρίνει την τύχη του τόπου του για αρκετό καιρό ακόμα. Είναι μία περίοδος, που από μας εξαρτάται αν θα στραφεί ενάντια μας ή θα μας θγει για καλά.
Ο Παγκόσμιος Ιμπεριαλισμός, και ιδιαίτερα ο Βρετανικός, πνιγμένος μέσα στις αντιφάσεις του και την μεταπολεμική του κρίση, προσπαθεί να διατηρηθεί στη ζωή, να σταθεροποιηθεί τα κέρδη του από τις Πύρρειες «Νίκες» του κατά τη διάρκεια του τελευταίου παγκόσμιου Ιμπεριαλιστικού πολέμου και να εξουδετερώσει όλους τους κινδύνους που τον περικυκλώνουν για να τον καταστραφεί.

Υστερα από το τελευταίο του «αντιφασιστικού» πόλεμο, σχεδόν όλοι οι άποικοι σκλάβοι θρεθήκανε στο πόδι, διεκδικώντας, ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΑ, τη λευτεριά τους. Ο Έγγλέζικος Ιμπεριαλισμός και οι άλλοι μικροί ύποταχοί του Ιμπεριαλιστές (Γαλλία, Ολλανδία), θρεθήκανε σε μέσα σε μέγανη από τους ως τα χτές σκλάβους τους και σημερινούς νεκροθάφτες τους. Οι Ίνδies, η Βούρμα, η Μαλαισία, η Αίγυπτος, η Παλαιστίνη, η Ίνδοκίνα, η Ίνδονησία, η Μαδαγασκάρη, το Σουδάν, το Μορόκο κλπ., ξεσηκώθηκαν, άρπάξανε τα όπλα κι' άρχισαν τον αγώνα για τη λευτεριά τους. Το ένα ύστερ' από το άλλο, τα Ιμπεριαλιστικά προγράμματα άρχισαν να πέφτουν κάτω από τον επαναστατικό λαίλαπα των σκλάβων του Ιμπεριαλισμού.

Μέσα σ' αυτές τις ιστορικές και μεγαλειώδεις στιγμές, μονάχα το δικό μας κίνημα, ο δικός μας έθνικοκοινωνικός άπελευθερωτικός αγώνας τραβήχτηκε σ' άφύσικο δρόμο κι' απομονώθηκε—παρά τη δική του θέληση—από το παγκόσμιο άποικιακό επαναστατικό κίνημα. Οι ήγες του αγώνα μας ρίξαν το κίνημα μέσα στα κανάλια της έθνικης μοιρολατρίας, της λακεδαιτικής πολιτικής και της έθελόδουλης κοουλούρας. Γύρω μας το επαναστατικό ήφαετοιο των σκλάβων λαών σάρωνε με τη λάβα του—της Ιμπεριαλιστικής επέλασης κ' οι ήγες του δικού μας κινήματος ζητούσαν «την εσαρμιογή για την Κύπρο των διακηρύξεων του Άτλαντικού, της Τεχεράνης και της Γιάλας!» Οι άλλοι άποικιακοί σκλάβοι σπάζανε, με τ' άτσαλένια χέρια τους, τις αλυσίδες των ζένων και ντόπιων καταπιεστών τους κ' οι δικοί μας άρχηγοί ζητούσαν «τη μεγαλοψυχία και το έλεος του καταχτητή». Ο Μοναρχοφασισμός στην Έλλάδα στηριζόταν, κ' εξακολουθεί να στηρίζεται, πάνω στα δεκανίκια του Άγγλοαμερικάνικου Ιμπεριαλισμού, κ' η δική μας ήγεσία ζητούσε απ' αυτόν να «έγειρει το ζήτημα της παραχώρησης, από μέρους της Άγγλιας, της Κύπρου στην Έλλάδα»!

ΜΕ ΜΑΡΞΙΣΤΙΚΟ ΦΑΚΟ

ΓΙΑΤΙ ΤΟΣΗ ΑΡΓΟΠΟΡΙΑ;
Ο σταλινικός δημ. σύμβουλος Λευκωσίας κ. Μ. Χριστοδούλου κ' έπιστολή του προς τον Δήμαρχο ζητεί να κρηχυτεί ο δημ. σύμβουλος κ. Καλόγηρος έκπτωτος του άξιώματός του, γιατί σαν μέτοχος της Κ.Ε.Μ. και διευθυντής της ήρθε σε οικονομικές συναλλαγές με το δημ. σύμβολιο, που σ' αυτό βρισκείται ύστερ' από σχετική ψηφοφορία. Και δικαιολογών την πτώ πάνω εισηγήσή του παρουσιάζει και σχετικά ντοκουμέντα από το 1947, που σύμφωνα μ' αυτά άποδεικνύεται πως ο κ. Καλόγηρος ήρθε σε οικονομικές συναλλαγές με το δημ. σύμβολιο.
Συμφωνούμε πέρα για πέρα με την πιο πάνω άποψη του κ. Χριστοδούλου και ζητούμε και μεις την εφαρμογή των εισηγήσεών του. Το μόνο που μας κάνει ν' άπορομεί είναι γιατί ο κ. Μ. Χριστοδούλου δεν φρόντισε να τα

ροποιήσει άλλοι τη θέση του, να οργανώσει νέα προγράμματα σε χώρες «λιγότερο επικίνδυνες» γι' αυτόν. Γι' αυτό και σήμερα βλέπουμε τον Έγγλέζικο Ιμπεριαλισμό να προσπαθεί να ξεγυλάσει το λαό μας με τα ψήνουλια των «έλευθεριών» του που μας προσφέρει. Ζητά μ' αυτά τα λγα να μας θουλώσει το στόμα, να εδουχίσει το κίνημα μας και να ρίξει στόχη στα μάτια του λαού μας.
Γι' αυτό οι «Συνταγματικές έλευθερίες» του Έγγλέζου ύπουργού των Άποικιών, δεν μπορούν να μας Ικανοποιήσουν. Γι' αυτό όποιοςδήποτε «Συνταγματικές έλευθερίες», ΠΟΥ ΝΑ ΔΙΝΟΥΝΕ ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΠΑΡΑΜΟΝΗΣ ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ ΤΟΥ ΕΓΓΛΕΖΙΚΟΥ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟΥ, είναι για μας άπαράδεχτες. Ο λαός μας, μέσα στους τόσους και τόσους αιώνες της σκλαβιάς του, διδάχτηκε πως κανένας ξένος άφέντης ή κηδεμόνας δεν γναισάτηκε γι' αυτόν. Ξέρει πως καμιά Ξένη Κυβέρνηση δε μπορεί να ενδιαφερτεί για το καλό του τόπου μας. Ξέρει, ακόμα, πως ΜΟΝΑΧΑ ΑΥΤΟΣ Ο ΙΔΙΟΣ, ο Κυπριακός λαός, είναι σε θέση να ξέρει τις άνάγκες του και νοιώθει τις επιδιώξεις του.

Γι' αυτό, πρωταρχικό μας καθήκον, ΣΗΜΕΡΑ, είναι η οργάνωση του αγώνα για το κέρδιμα του αϊτήματος της ΣΥΝΤΑΧΤΙΚΗΣ ΕΘΝΟΣΥΝΕΛΕΥΣΗΣ. Μονάχα μια ΚΥΡΙΑΡΧΗ ΣΥΝΤΑΧΤΙΚΗ ΕΘΝΟΣΥΝΕΛΕΥΣΗ, λεύτερα και δημοκρατικά έλεγμένη από όλους τους άντρες και τις γυναίκες της Κύπρου, που κλείσανε τα δεκαοχτώ τους χρόνια, είναι δυνατο να κάνει το Σύνταγμα κείνο που πραγματικά θα έξυπνηρήσει τον Κυπριακό λαό και θα λύσει όλα τα προβλήματά του.
Δεν μπορεί να νοηθεί λευτεριά για τον Κυπριακό λαό, όταν ο ξένος κυριαρχος θάχει όλο το δικαίωμα να του πάρει πίσω κείνο που σήμερα του παραχωρεί. Δεν μπορεί να νοηθεί Άυτοκυβέρνηση όταν ο ξένος καταντήτης θα διορίζει και θα παύει τον Πρωθυπουργό και τους ύπουργούς. Δεν μπορεί να νοηθεί λεύτερη διαχείριση των Κυπριακών προβλημάτων, όταν η Βουλή δεν θάχει δικαίωμα να συζητεί, να τροποποιεί και να άκυρώνει τον προύπολογισμό που θα κάνει ένα ΔΙΟΡΙΣΜΕΝΟ Υπουργικό Συμβούλιο. Δεν μπορεί να νοηθεί ανεξαρτησία όταν ο ξένος Ιμπεριαλιστής Κυβερνήτης θάχει το δικαίωμα ν' άκυρώνει και να τροποποιεί τους νόμους και τα διατάγματα της Κυπριακής Βουλής.

Σύντροφοι Σύνεδροι,
Διακηρύξετε μ' όλη τη ψυχή σας την άπαιτηση του Κυπριακού λαού να ξεκουμπιστεί ο ξένος κυριαρχος από τον τόπο μας.
Διαλαλίστε σ' όλα τα πέρατα της οίκουμένης πως ο Κυπριακός λαός δεν είναι διατεθειμένος ν' άνεχτεί έστω και την παραμικρή Ξένη επέμβαση στη διαχείριση των προβλημάτων του.
Οργανώστε με τον πιο συστηματικό τρόπο τον έθνικο-άπελευθερωτικό αγώνα του Κυπριακού λαού.
Δημιουργήστε τις Έπιτροπές Άγώνα για το κέρδιμα του αϊτήματος της Συναταχτικής Έθνοσυνέλευσης Κύπρου.
Όλοι στον αγώνα για την πλέρια Έθνική και Κοινωνική Λευτεριά!
ΖΗΤΩ Η ΣΥΝΤΑΧΤΙΚΗ ΕΘΝΟΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΚΥΠΡΟΥ!
ΖΗΤΩ Ο ΕΘΝΙΚΟΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΤΙΚΟΣ ΑΓΩΝΑΣ ΤΟΥ ΚΥΠΡΙΑΚΟΥ ΛΑΟΥ!
ΖΗΤΩ Η ΛΕΥΤΕΡΗ ΚΑΙ ΛΑΟΚΡΑΤΟΥΜΕΝΗ ΚΥΠΡΟΣ!

φτου στην Οργάνωση;
Εμείς, που ξέρουμε αυτά τα ύποκείμενα, λέμε πως είναι «σάρξ εκ της σαρκός» της παρατάξης που αντιπροσωπεύει ή φασιστική αυτή φυλλάδα — «έθνικόφρονες» κι' αυτοί, όπως... όλοι οι Κέκκοι!!
Και ρωτούμε το «Έθνος», που κλωννεται πως «ένδιαφέρεται» για το συνεχιακό κίνημα (!), ποιά στάση παίρνει γι' αυτά τα αντιδραστικά στοιχεία; Γιατί δεν κλώνει μια έρευνα για ν' ανακαλύψει τους κυρίους αυτούς και να τους, άποκηρύξει, διαγράψει από το Κ.Ε.Κ. εκείνους απ' αυτούς που άνήκουν σ' αυτό; Νομίζουμε πως επιβάλλεται να γίνει αυτό από μέρους τους, μια κι' αυτά τα στοιχεία αντιπροσωπεύονται στην... φιλεργατική πολιτική των Κέκκων!!
ΣΥΓΚΡΙΣΕΙΣ!
«Κατηγορείτε τον Στάλιν γιατί δολοφόνησε τίμιους άγωνιστές, όπως τον Γρότκο, Ζηνόβιεφ, Καμένεφ, Μπουχάριν κλπ. Ύστερα γράφετε πως ο Στάλιν και ο Μπουχάριν ήταν ενάντια στις άποψεις του Λένιν στο ζήτημα της

ΤΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ ΣΤΗ ΛΕΜΕΣΟ ΟΙ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟΙ ΕΡΓΑΤΕΣ ΕΙΝ' ΕΞΩ ΑΠΟ ΤΙΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ

ΑΜΕΣΟ ΚΑΘΗΚΟ ΜΑΣ Η ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΤΟΥΣ

Κάμοντας μια άνασκόπηση των δυνάμεων του συντηνιακού μας κινήματος στη Λεμεσό, θα δοίμε πως έχουμε ν' αντιμετωπίσουμε τεράστιες δυσκολίες στην όλη εξέλιξη του.
Και πρώτα-πρώτα, ως δοίμε ποιά είναι η δύναμή μας—πόσο είναι όλ' οι εργατές της πόλης μας, πόσο απ' αυτούς είναι οργανωμένοι, και τι καθήκοντα μπαίνουν μπροστά μας, ύστερ' απ' αυτή την άνασκότηση.
Οι οργανωμένοι εργατές της Λεμεσού στις διάφορες επαγγελματικές οργανώσεις είναι περίπου 1.600. Ύπάρχουν άνοργάνωτοι περί τους 1.000 εργατές (άνάμεσα σ' αυτούς βρίσκονται και μερικές δεκάδες νεοσυντηνιακοί). Επίσης περί τους 1.000 κυβερνητικοί ύπάλληλοι κι' άστυνομικοί και περί τους 2.000 βιομηχανικοί εργατές.

Ύπάρχουν, δηλαδή, στην πόλη μας περί τους 5.600 εργατές και μονάχα 1.600—δηλ. μόνο το 1)3 επί του συνόλου των εργατών της πόλης μας—είναι οργανωμένοι στις δικές μας συντηνίες, τις παλιές. Το ύπόλοιπο μένει άπροσπάτεμο από την άσυνδημία της όλιγάριθμης έγκληματικής έκμεταλλευτικής κεφαλαιοκρατίας.
Επίσης, το βιομηχανικό προλεταριάτο, ή όσση της εργατικής δύναμης, μένει ακόμα άνοργάνωτο και έρμαιο στα χέρια των έκμεταλλευτών του.
Ύστερ' απ' αυτά όλα, θγανεί το συμπέρασμα, πως άμεσο επιταχικό καθήκον για τον καθένα προλετάριο, από το άνώτερο στέλεχος ως τον κατώτερο άπλό εργάτη, από την Π.Ε.Ο, την Ε.Σ.Ε.Α.Π, το Ε.Ο.Γ και από όλα γενικά τα μέλη των συντηνιών, είναι η οργάνωση όλων των εργατών που βρίσκονται σήμερα έξω από τις επαγγελματικές ορ-

γανώσεις τους, και ιδιαίτερα των βιομηχανικών εργατών.
Το Ε.Ο.Γ πρέπει, χωρίς καμιά άναβολή, να συστηματοποιήσει τον αγώνα τούτο και να έτοιμάσει συγκεκριμένο πλάνο δουλειάς προς αυτή την κατεύθυνση—την οργάνωση όλων των άνοργάνωτων εργατών.
Ο άριστος τύπος, όφείλει ν' άρχίσει άμεσο δημοσιογραφικό άγωνα. Να γίνουν καμπάνιες γύρω από τις συντηνίες που επικρατούν στο κάθε εργοστάσιο, στο κάθε εργοστάσιο, τους μισθούς των εργατών κ.λ.π. και ν' άποδείξει, με τετραγωνικά έπιχειρήματα, πως ή μόνη λύση για την καλύτερη θέση των εργατών και την άδηση των μεροκαματών τους, είναι η οργάνωση τους μέσα στις επαγγελματικές τους οργανώσεις.
Από την άλλη, το Ε.Ο.Γ πρέπει να επιδιώξει την οργάνωση πυρήνων στο κάθε εργοστάσιο και στο κάθε εργοστάσιο και να χτυπήσει άμεσο κάθε εργοδοτική αντίδραση.
Από μας, από τους οργανωμένους εργατές, εξαρτάται η οργάνωση των βιομηχανικών εργατών, της σπονδυλικής στήλης του εργατικού κινήματος. Κι' αυτό θα το πετύχουμε συστηματοποιώντας τον αγώνα μας προς αυτή την κατεύθυνση, με θάση την πιο πάνω γραμμή. Σύνθημά μας ως είναι:

Το βιομηχανικό προλεταριάτο—ή σπονδυλική στήλη του εργατικού μας κινήματος—είναι οργανωμένο άμεσο.
Εμπρός για την έθελόληση του συνδικαλιστικού μας κινήματος!
Όλοι στη δουλειά! Όλοι, σαν ένας άνθρωπος, για την άπελευθέρωση των αδελφών μας εργατών από την άσυνδημία έκμετάλλευση των κεφαλαιοκρατών.
Σ. Κ. Π.

ΚΑΙ ΠΑΛΙ ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΟΥ ΠΕΡΙΠΤΕΡΟΥ ΤΑΞΙ

Ο «Εργάτης» στην έκδοσή του της 17ης του Μάη, 1948, έγραφε, με τον τίτλο «Παλιό ξεγελούνε»: τα πιο κάτω:
«Σύμφωνα με πληροφορίες μας, ο Δήμος Λευκωσίας χτίζει περίπτερο ταξί στην Πλατεία Μεταξά, που, σύμφωνα με διαθέσεις, πρόκειται να δοθεί στην Κυπριακή Έταιρεία Μεταφορών και Ταξί (Κ.Ε.Μ.). Οι μικροδιοχτητες ταξί, ύστερ' απ' αυτή τη διάθεση, διαμαρτυρήθηκαν γι' αυτό και ζητούσαν να παραχωρηθεί το περίπτερο σ' αυτούς, για να μπορούν να ζήσουν και ν' άντεπεξέλλθουν στο συναγωνισμό που τους κάνει ή Κ.Ε.Μ. Στην άπαιτηση τούτη το Δημ. Συμβούλιο, σύμφωνα με τις πληροφορίες μας, άπήνησε πως το περίπτερο τούτο θα το θγώσει σε πλειστηριασμό!!»
Λοιπόν, αυτά έγραψαν ο «Εργάτης» στις 17 του Μάη και δεν μπορεί παρά ή είδηση νάφτασε σ' άφτιά του κ. Μιλτ. Χριστοδούλου. Από τον κ. Κληρίδη δεν ζητάμε καμιά έξήγηση, γιατί ποτέ δεν πιστώσαμε πως ο άνθρωπος αυτός ήτανε δυνατό να μετατραπεί στο «άμε-σθώ» από χθεσινός ύπρητης της Κεφαλαιοκρατίας σε ύποστηριχτή των λαϊκών συμφερόντων και της εργατιάς. Άλλα απ' τον κ. Μ. Χριστοδούλου, τον άνθρωπο που ή εργατιά θεωρεί σαν «ήγηση», σαν «κομμουνιστή» και «ύπερμαχο των λαϊκών συμφερόντων», άπαιτούμε κάποια έξήγηση. Τι έκανε ο κ. Μ. Χριστοδούλου απ' τις 17 του Μάη για ν' άποδείξει τον κίνδυνο που άπειλοσε τους βιομηχανιστές μικροδιοχτητες ταξί με την παραχώρηση του Περιπτερού στην Κ.Ε.Μ.;
Θά μας άπαντήσει:

οι σταλινικοί: τη διαστρεβλώσανε. Ο καθένας κρίνεται, κατακρίνεται και καταδικάζεται από τις πράξεις του κι' όχι από τις άποψεις του.
Ελπίζουμε να καταλαβαίνουμε.

ΠΟΥ ΒΑΔΙΖΕΙ Η ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑ!

10ν

ΑΡΘΡΟ ΤΗΣ «ΒΕΡΙΤΕ», ΟΡΓΑΝΟ ΤΟΥ ΓΑΛΛΙΚΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΚΑΤΑ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΣΥΝΕΡΓΑΤΟΥ ΜΑΣ

Μόλις χθές, δεύτερος μετά τον Στάλιν στο Σταλινικό κόμμα: σήμερα ένας τυχοδιώχτης! Χθές η «πρώτη Λαϊκή δημοκρατία! Σήμερα μια χώρα που εγκαταλείπει το ένωμένο μέτωπο των δυνάμεων της ειρήνης! Μέσα στην παλωρία σταλινική μηχανή, μια δλκερή νέα παράταξη αρχίζει να διαμορφώνεται...

ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ ΚΑΙ ΤΑΧΤΙΚΗ ΤΗΣ ΚΟΜΙΝΦΟΡΜ

Α κριθός, απ' την αρχή, ο καθένας μπορεί να διακρίνει πως οι κατηγορίες της Κομινφόρμ ήταν γεμάτες με τρομακτικές αντιφάσεις: 1) Τροτσκισμός, 2) Μπουχαρινισμός, 4) Μενσεβικισμός, 4) Έθνικισμός, 5) Λαοκρατισμός, 6) Άκρος αριστοκρατισμός, 7) Γραφειοκρατισμός, 8) Σχεταρισμός.

Το 3ο σημείο των κατηγοριών της Κομινφόρμ απαντείται το συμφιλιοτικό πνεύμα απέναντι των κουλάκων, ενώ το 6ο σημείο καταδικάζει τη γραφειοκρατική προσπάθεια της εκκαθάρισης των κουλάκων.

Το τέτοιο μίγμα αντιφατικών κατηγοριών, μάς θυμίζει τα έγγραφα του Στάλιν πριν είκοσι χρόνια, όταν αυτός διεξήγαγε τον «ιδεολογικό» του αγώνα μέσα στο μπολσεβίκικο κόμμα. Πριν ακόμα γίνει πανίσχυρος, και μπόρεσε να μαγειρέψει τις περιθώτες «δόμογιές». Το μίγμα αυτό των αντιφατικών κατηγοριών ΕΧΕΙ ΣΙΚΟΠΟΝΑ ΠΝΙΞΕΙ ΤΙΣ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΠΛΗΜ ΜΥΡΑ ΤΩΝ ΜΑΡΞΙΣΤΙΚΩΝ-ΛΕΝΙΝΙΣΤΙΚΩΝ ΘΕΩΡΙΩΝ, ΝΑ ΣΠΕΙΡΕΙ ΤΗ ΣΥΓΧΙΣΗ, ΝΑ ΠΑΡΕΜΠΟΔΙΣΕΙ ΟΠΟΙΟΔΗΠΟΤΕ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΚΑΙ ΝΑ ΔΩΞΕΙ ΣΤΟΝ ΚΑΘΕΝΑ, ΕΙΤΕ ΣΤΗ ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑ, ΕΙΤΕ ΣΤΟ ΥΠΟΛΟΙΠΟ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ, ΝΑ ΒΡΕΙ, ΑΣ ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΜΙΑ ΛΟΦΟΡΜΗ, ΓΙΑ ΝΑ ΕΠΙΚΡΙΝΕΙ, ΚΑΙ ΝΑ ΚΑΤΑΔΙΚΑΣΕΙ ΤΟΝ ΤΙΤΟ.

Ο φελλο που υποδεικνύει πως εδω δεν πρόκειται περί προσωπικού ζητήματος του Τίτο, αλλά περί ζητήματος της Κεντρικής Έπιτροπής του Κ.Κ.Γ. Η απάντηση της Κ.Ε. του Κ.Κ.Γ. στις κατηγορίες, δείχνει πως το κόμμα τούτο δικάστηκε και καταδικάστηκε απ' τις ηγεσίες των άλλων Κομμ. Κομμάτων με βάση μονόπλευρες κατηγορίες που προσήψε η ηγεσία του Ρωσικού Κόμματος.

Η απάντηση του Κ.Κ.Γ. για έρευνα του ζητήματος δεν ελήφθη καθόλου απ' την Κ.Ε. του Κ.Κ.Γ. Η απάντηση της Κ.Ε. του Κ.Κ.Γ. στο Βουκουρέστι για άποψή μας! Η καταδίκη δεν στρέφεται ενάντια σε νεαρά στελέχη ή στελέχη που μόλις τελευταία μπήκανε στο Σταλινικό στρατόπεδο. Ο Τίτο είναι ένα πολύ παλιό στέλεχος της γραφειοκρατικής μηχανής του Κρεμλίνου, και μέλος της ΓΚΕΠΕΟΥ. Ύπηρετησε απ' αυτή για πολλά χρόνια. Η απάντηση της Κ.Ε. του Κ.Κ.Γ. αποκαλύπτει πως, στο διάστημα των τριών μηνών πριν εστειλάει η κρίση, ο Τίτο ζήτησε κοινό δόξαφος για συνδιαλλαγή και συμφωνία. Ωστόσο, το διάστημα του αυτό δεν στάθηκε ικανό να σώσει τον Τίτο... Η απόφαση της Κομινφόρμ πάρθηκε σε ειδικό συνέδριο, που καλέστηκε γι' αυτό τον σκοπό. Η γραφειοκρατική μηχανή έστρεψε ενάντια στο δικό της ύδρωπο, με την ίδια χιτωνιά με την οποία στρεφόταν άλλοτε ενάντια στους αντιπάλους της.

Οι μέθοδοι που χρησιμοποίησε η Σταλινική Γραφειοκρατία δεν είναι νέες. Χρησιμοποίησε τις ίδιες μεθόδους για να καταδικάσει και να χτυπήσει, αφού έπέβαλε την αναγκαία σασκία και την τεχνητή δημοφιλία, πρώτα την δική μας παράταξη, την 'Αριστερή' Αντιπολίτευση, που θρυσκόταν κάτω απ' την ηγεσία του Τρότσκι, και πολε-

μοιζε ενάντια στον εκφυλισμό του Σοβιετικού Κράτους και του Μπολσεβίκικου Κόμματος.

Ύστερα με τον ίδιο τρόπο και τα ίδια αισχρά μέσα καταπολέμησε την αντιπολίτευση Ζηνόβιεφ - Μπουχαρίν, που στηρίκανε τις ελπίδες τους, για να αποφυγουν την εκκαθάριση, στην πολιτική έπιτροπία. Θά θυμόνται οι αναγνώστες μας, πως ύστερα από διάφορες πολιτικές υποχωρήσεις, καταλήξαμε στις δίκες της Μόσχας, όπου εξαναγκαστικά να «όμολογήσουν» τερατώδικα εγκλήματα, που ούδέποτε είχαν διαπράξει.

Αυτή η γραφειοκρατία, που θεωρεί σαν «ασχη» την αποβολή και τη σύλληψη δυο μελών της Κ.Ε. του Κ.Κ.Γ. κι' αποκηρύσσει σαν «έπνευσισμο»

Η Συνδιάσκεψη του 'Απριλίου του 1948, όρθα ανέλυσε τις αλλαγές που έπέφερε ο δεύτερος παγκόσμιος Ιμπεριαλιστικός πόλεμος, κ' έπλάτυνε και καθώρισε τα καθήκοντα της 4ης Διεθνούς για την παραπέρα περίοδο. Αυτά παραμένουν γενικά, που ισχύουν για τη σημερινή έποχή.

Η ολοκληρωτική ήττα της Γερμανίας και της 'Ιαπωνίας, η κατάρρευση της Γαλλίας, η έξασθένηση της Μεγ. Βρετανίας κλπ., καταστρέψανε τελειωτικά την παλιά Ισορροπία ανάμεσα στις Ιμπεριαλιστικές δυνάμεις κι' άνοιξαν το δρόμο προς τον ανταγωνισμό για την έπικράτηση ανάμεσα στην 'Αμερική και τη Ρωσία.

Η 'Αμερική, θγαλμένη απ' τον πόλεμο σαν η κυριότερη Ιμπεριαλιστική δύναμη, κατέστρωσε σχέδια για πλέρια

2ο (τελευταίο)

Ύστερ' από το ΑΚΕΛ, έρχονται οι Συντεχνίες. Κ' εδω, όπως και στις προηγούμενες 'Οργανώσεις δεν έχει καμιά σημασία, αν έντελως άνοφελα ξεδοούνται ένα σωρό λεφτά κάθε μήνα για να πληρωθεί η έμμισθη ηγεσία των εργατών. Αν σ' αυτές τις 'Οργανώσεις έθρκανε όσπου οι πιο κάτω «άκελικοί» που εισπράττουμε από £22 ο καθένας τους μηνιαία δε μπορεί και δεν πρέπει να έχει καμιά σημασία: Α. Ζαρτίδης, Σ. 'Ιωάννου, Α. Φάντης, Γ. Μηνάς, Γ. Φωτίου, Π. Φωτίου, Ι. Μαυρός, Π. Βαρνάβα, Π. Μαυρογιάνης, Γ. Χριστοδουλίδης, Α. Φαθάς, Δ. Φωτίου, Γ. Χριστοφόρου, Γ. Τεμπριώτης κ.τ.λ. Σημασία έχει πως με τη μέθοδο της πληρωμής, ποζάρουμε οι πιο πάνω ως «άγωνιστές» και για «ηγέτες».

Μετά τις Συντεχνίες έρχεται η ΠΕΜ, στο συνεταιρισμό του έράνου. Κ' εδω δεν έχει σημασία αν η ΠΕΜ, σαν ο άνωτερος οργανισμός των Μικροκαταστηματαρχών θά εισπράξει από τον έρανο το μερτικό της, £600, από τη ράχη της εργατικής τάξης. 'Αρκεί που θροίκεται κι' αυτή μέσα στο «λαϊκό κίνημα» για να έχει και τ' άνόλογα δικαιώματα στην εισπράξη! Π κρίμα να μη ζέρουμε κι' αυτή την «έμμισθη ηγεσία» για να την αποθανάτισουμε από τις στήλες του «Εργάτη»; Πραγματικά τι κρίμα; Βλέπετε, οι μπακάλληδες, οι ραφάδες, οι παρπέρηδες, οι πελεκάνοι, οι έυλοργοί, οι μαννάθηδες, οι σκαρπάρηδες κ.τ.λ., δεν έχουν οι καθένοι άρκετά λεφτά για να δώσουν τις £600 που χρειάζεται η «ηγεία» τους! Κι' αναγκάζονται κι' αυτοί να κάθουν στην προσπάθειά τους προς την 'Εργατική τάξη!

Μετά από την ΠΕΜ έρχεται η ΕΑΚ στον Ιστορικό κατάλογο του συνεταιρισμού. Δεν αμφιβάλλουμε πως οι άγρότες θά πληρώσουν όσο πιο πολλά μπορούν στον έρανο. Με τις £700 που θά εισπράξει

δεσποτικό και τρομοκρατικό» το καθεστώς των Γιουγκοσλάβων ηγετών, είναι η ίδια γραφειοκρατία που έξολόθρευσε άδολκληρή την ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΟΥ ΜΠΟΛΣΕΒΙΚΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΛΕΝΙΝ, και που σημείωσε ρεκόρ δεσποτισμού και τρομοκρατίας σε θάρος των εργατών. Αυτή η γραφειοκρατική κλίκα δεν μπορεί ν' ανεχτεί την παραμικρή διατάραξη του μηχανισμού της. Ο Δημητρώφ, ο Τολιάτι, ο Γκότβαλντ, ο Τορέξ κλπ., που έχουν μεταξύ τους διάφορους τρόπους αναγκάζονται σήμερα για πρώτη φορά στην Ιστορία του Σταλινισμού, να ταχθούν ενάντια στον Τίτο και σε ένα δλκερο κόμμα, ένα απ' τα πιο ισχυρά Κομμουνιστικά κόμματα

Η ΠΑΓΚΟΣΜ. ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΚΑΙ ΤΑ ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ ΤΗΣ 4ΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ

Η Συνδιάσκεψη του 'Απριλίου του 1948, όρθα ανέλυσε τις αλλαγές που έπέφερε ο δεύτερος παγκόσμιος Ιμπεριαλιστικός πόλεμος, κ' έπλάτυνε και καθώρισε τα καθήκοντα της 4ης Διεθνούς για την παραπέρα περίοδο. Αυτά παραμένουν γενικά, που ισχύουν για τη σημερινή έποχή.

Η ολοκληρωτική ήττα της Γερμανίας και της 'Ιαπωνίας, η κατάρρευση της Γαλλίας, η έξασθένηση της Μεγ. Βρετανίας κλπ., καταστρέψανε τελειωτικά την παλιά Ισορροπία ανάμεσα στις Ιμπεριαλιστικές δυνάμεις κι' άνοιξαν το δρόμο προς τον ανταγωνισμό για την έπικράτηση ανάμεσα στην 'Αμερική και τη Ρωσία.

Η 'Αμερική, θγαλμένη απ' τον πόλεμο σαν η κυριότερη Ιμπεριαλιστική δύναμη, κατέστρωσε σχέδια για πλέρια

2ο (τελευταίο)

Ύστερ' από το ΑΚΕΛ, έρχονται οι Συντεχνίες. Κ' εδω, όπως και στις προηγούμενες 'Οργανώσεις δεν έχει καμιά σημασία, αν έντελως άνοφελα ξεδοούνται ένα σωρό λεφτά κάθε μήνα για να πληρωθεί η έμμισθη ηγεσία των εργατών. Αν σ' αυτές τις 'Οργανώσεις έθρκανε όσπου οι πιο κάτω «άκελικοί» που εισπράττουμε από £22 ο καθένας τους μηνιαία δε μπορεί και δεν πρέπει να έχει καμιά σημασία: Α. Ζαρτίδης, Σ. 'Ιωάννου, Α. Φάντης, Γ. Μηνάς, Γ. Φωτίου, Π. Φωτίου, Ι. Μαυρός, Π. Βαρνάβα, Π. Μαυρογιάνης, Γ. Χριστοδουλίδης, Α. Φαθάς, Δ. Φωτίου, Γ. Χριστοφόρου, Γ. Τεμπριώτης κ.τ.λ. Σημασία έχει πως με τη μέθοδο της πληρωμής, ποζάρουμε οι πιο πάνω ως «άγωνιστές» και για «ηγέτες».

Μετά τις Συντεχνίες έρχεται η ΠΕΜ, στο συνεταιρισμό του έράνου. Κ' εδω δεν έχει σημασία αν η ΠΕΜ, σαν ο άνωτερος οργανισμός των Μικροκαταστηματαρχών θά εισπράξει από τον έρανο το μερτικό της, £600, από τη ράχη της εργατικής τάξης. 'Αρκεί που θροίκεται κι' αυτή μέσα στο «λαϊκό κίνημα» για να έχει και τ' άνόλογα δικαιώματα στην εισπράξη! Π κρίμα να μη ζέρουμε κι' αυτή την «έμμισθη ηγεσία» για να την αποθανάτισουμε από τις στήλες του «Εργάτη»; Πραγματικά τι κρίμα; Βλέπετε, οι μπακάλληδες, οι ραφάδες, οι παρπέρηδες, οι πελεκάνοι, οι έυλοργοί, οι μαννάθηδες, οι σκαρπάρηδες κ.τ.λ., δεν έχουν οι καθένοι άρκετά λεφτά για να δώσουν τις £600 που χρειάζεται η «ηγεία» τους! Κι' αναγκάζονται κι' αυτοί να κάθουν στην προσπάθειά τους προς την 'Εργατική τάξη!

ΣΧΟΛΙΑ

Δεν υπήρξε έλλειψη σχολίων, που άλλα λίγο κι' άλλα πολύ να ρίχνουν φως στη σκοτεινή αυτή ύπόθεση...

Ας εξετάσουμε τώρα αυτές τις «υποθετικές» κατηγορίες με λεπτομέρεια:

1. Ο «ΕΘΝΙΚΙΣΜΟΣ» ΤΟΥ ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ. Κανένα ειδικό ή συγκεκριμένο γεγονός δεν παρουσιάστηκε στο συνέδριο των 'Οκτώ.

Τούναντιον, μια από τις κυριότερες άφορμες προστριβής με την Μόσχα, είναι το προεδρευτικό σύνθημα της 'Ομοσπονδίας του Δούναβη, που υποστηρίχθηκε απ' τον Τίτο, που το πήρε απ' την επανάστα-

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ ΤΗΣ 4ης ΔΙΕΘΝΟΥΣ

στομα στο σύνολό του.

Σ' αυτή την περίοδο, το κύριο καθήκον της Τετάρτης Διεθνούς, όπλισμένης με το δικό της πρόγραμμα των προσηνών διεκδικήσεων, θά είναι να μετατρέψει τα τμήματα της από ομάδες προπαγάνδας σε μαζικά κόμματα, που να παίρνουμε ένεργό μέρος στους καθημερινούς άγώνες των προλεταριακών και άποικιακών μαζών, έτσι που να τις οργανώσουμε και να τις οδηγήσει προς την κατάκτηση της έξουσίας.

Άλλά, στην περίπτωση που δεν θά προκύψει η επαναστατική λύση, η όδεια κρίση του καπιταλισμού θά οδηγήσει προς τον φασισμό και τον πόλεμο, που αυτή τη φορά θά διακινδυνεύσει την ύπαρξη και το μέλλον του ανθρώπινου γένους.

Στο έρχόμενο: Η οικονομική κατάσταση στη Δυτική Ευρώπη και τις Ένωμένες Πολιτείες.

ΤΙ ΕΙΝΑΙ Ο «ΕΡΑΝΟΣ ΤΙΜΗΣ ΤΟΥ ΛΑΪΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ»

Η «ηγεία» τους από τον κοινό έρανο, θά τις μάξουμε και με το παραπάνω αν αποπεινόμεθα δλδία προς τα μέλη της. Μά οι «ηγέτες» έξέρουμε πως να κανονίζουμε τις δουλειές τους! 'Αποτεινόμενοι προς τους 'Εργάτες και τους 'Αγρότες, που σίγουρα αυτοί θά δώσουν τα 99% του έράνου, για να δώσουμε και έκ μέρους των μπουρζουάδων, και να τους απαλλάξουμε από τον κίνδυνο να εξαπαρώσουμε κάπως τα παραφουσκωμένα πορτοφώλια τους! Και στην περίπτωση της ΕΑΚ, δεν έχουν σημασία τα παρακάτω όνόματα της έμμισθης ηγεσίας των εργατών: Χ' Μιατσαός, Χ' Νικιάς, Ι. Νικολάου, Χρ. Σαββίδη κ.τ.λ. με £30 τον μήνα για τον κόπο τους!

Μετά την ΕΑΚ, έρχονται οι δυο τελευταίες 'Οργανώσεις μέλη του συνεταιρισμού: ΑΟΝ-ΕΚΑ. Αυτές θά εισπράξουν £600 ή κάθε μία τους από τον έρανο του «λαϊκού κινήματος». Για την ΑΟΝ φαίνεται κάπως δικαιολογημένο το μερίδιο μια και διατηρεί άκόμα δυο-τρεις έμμισθους «ηγέτες»: (Χρ. Κατσαμπιάς, Ζαχ. Χ' Λάμπρου κ.τ.λ.). Μά για τη δεύτερη, πως δικαιολογούνται οι £500 που θά εισπράξει. 'Η ΑΟΝ ζει και κινείται τούλάχιστο φαινομενικά στις πόλεις, κάτι τέλος πάντων δείχνει την παρουσία της, σαν πρόκειται να γραφτούν τα συνθήματα του ΑΚΕΛ στους δρόμους. Μά η ΕΚΑ, τόσο στην Λευκωσία, όσο και στις άλλες πόλεις, δεν υπάρχει πραγματικά. Κι' όλος ο κόσμος ζέρει πως η όργάνωση αυτή, που πάνω της στηρίχτηκε οι έλπίδες των άποστράτων μας, έχει από πολλούς διαλυθεί αφού κατάρρωσε να ξεκαθαρίσει πάνω από £10.000, που οι

στράτιώτες στείλανε γι' αυτή απ' τα διάφορα μέτωπα του πολέμου, γιατί πιστεύουμε πως θά μπορούσαμε να την καταστήσουμε άκαταμάχητη αντιπολεμική όργάνωση, που θά στεκότανε σαν κέρβερος έναντι σε κάθε όπνομηυτή ενός καινούργιου πολέμου. 'Εκείνο, όμως, που καταρρώθηκε ήτανε η πανηγυρική διάλυση της ΠΕΑ, κι' όλων των τοπικών ΕΚΑ από τα πρώτα δυο μεταπολεμικά χρόνια. Και η μοναδική αίτια αυτής της διάλυσης δε μπορεί νάβει άλλη από όπο την δλοσχερή ύποδούλωσή της στη Σταλινική γραφειοκρατία. Περιττό να πούμε, πως δλοκληρή σχεδόν η περιουσία αυτού του 'Οργανισμού, και οι χιλιάδες λίρες έσοφές των στρατιωτών, κατακρεουργήθηκαν με τη γνωστή μέθοδο της πολυδύπανης «έμμισθης ηγεσίας» της!

Ύστερ' από την πιο πάνω οικονομική ανάλυση των συνταίρων του «έράνου τιμής του λαϊκού κινήματος» άς κά νουμε κι' ένα απλό μαθηματικό συλλογισμό των έξόδων του λαϊκού κινήματος για κάθε οικονομικό μήνα. Σύμφωνα με τις πιο πάνω στατιστικές οι «αριστέρες» 'Οργανώσεις του τόπου μας πληρώνουν σήμερα 600 ως 700 λίρες τον μήνα (δηλ. 8-9 χιλιάδες λίρες τον χρόνο), για τη συντήρηση της άργόμυθης «ηγείας» του λαϊκού κινήματος. Ο άριστος αυτός θγαίνει από μια άπλη πρόσθεση των μηνιαίων που αναφέρουνται στην άρχή αυτού του άρθρου προς την «αριστερή» κι' «αντιδωταλή» «ηγεία» του προλεταριακού κινήματος. Ύστερ' από την ανάλυση αυτή, καταλαβαίνουμε πως σημασία έχει ο καινούργιος «έρανος τιμής του λαϊκού κινήματος». Καταλαβαίνουμε άκόμα πως

τική παράδοση των Βαλκανικών Κομμουνιστικών Κομμάτων, πριν αυτά πέσουν κάτω απ' τον έλεγχο της Σταλινικής γραφειοκρατίας.

2. ΤΟ Κ.Κ.Γ. ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ ΣΕ ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΗ ΜΕ ΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ: Προς το παρόν, αυτή η κατηγορία άποτελεί συκοφαντία. Αντίθετα, το Κ.Κ.Γ. αντιπροσώπευε την «ακλήρη» τάση μέσα στην Κομινφόρμ, δηλαδή κείνη την τάση που ήτανε ενάντια σε κάθε συμβιβασμό με την 'Αμερική. Αυτή άκριθώς η στάση είναι μά απ' τις άφορμες της ρήξης με το Κρεμλίνο.

Έτσι, λοιπόν, μήτε ο «έθνικισμός» που είναι η ΕΠΙΣΗΜΗ ΙΔΕΟΛΟΓΙΑ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΣΤΑΛΙΝΙΚΩΝ ΚΟΜΜΑΤΩΝ, ούτε το δόγμα των δολαρίων, έξηγει την άφορη της ρήξης ενός δλκερου Κομμουνιστικού Κόμματος με τη Μόσχα.

3. ΤΟ Κ.Κ.Γ. ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ ΣΕ ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΗ ΜΕ ΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ: Προς το παρόν, αυτή η κατηγορία άποτελεί συκοφαντία. Αντίθετα, το Κ.Κ.Γ. αντιπροσώπευε την «ακλήρη» τάση μέσα στην Κομινφόρμ, δηλαδή κείνη την τάση που ήτανε ενάντια σε κάθε συμβιβασμό με την 'Αμερική. Αυτή άκριθώς η στάση είναι μά απ' τις άφορμες της ρήξης με το Κρεμλίνο.

Έτσι, λοιπόν, μήτε ο «έθνικισμός» που είναι η ΕΠΙΣΗΜΗ ΙΔΕΟΛΟΓΙΑ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΣΤΑΛΙΝΙΚΩΝ ΚΟΜΜΑΤΩΝ, ούτε το δόγμα των δολαρίων, έξηγει την άφορη της ρήξης ενός δλκερου Κομμουνιστικού Κόμματος με τη Μόσχα.

Το μέλλον θά μάς δείξει κατόπιν πόσον τα άλλα Κομμουνιστικά Κόμματα, που άντιδωνε τη δύναμή τους από μέσα από τις ρίζες της εργατικής τάξης θά μπόρεσουν ν' αποφύγουν παρομοία ρήξη. Αυτή είναι η πραγματική σημασία της «κρίσης Τίτο, μιας κρίσης του Σταλινισμού, που την έπροκάλεσε» η αντίφαση που περικλείει μέσα του ο Σταλινισμός. Στο σημείο που τα Κομμουνιστικά Κόμματα θά πρέπει να άρπάξουν την έξουσία με δικές τους δυνάμεις, αυτά άποχτούν ένα βαθμό ανεξαρτησίας που η Σοβιετική γραφειοκρατία δεν έννοει ν' ανεχθεί.

Το μέλλον θά μάς δείξει κατόπιν πόσον τα άλλα Κομμουνιστικά Κόμματα, που άντιδωνε τη δύναμή τους από μέσα από τις ρίζες της εργατικής τάξης θά μπόρεσουν ν' αποφύγουν παρομοία ρήξη. Αυτή είναι η πραγματική σημασία της «κρίσης Τίτο, μιας κρίσης του Σταλινισμού, που την έπροκάλεσε» η αντίφαση που περικλείει μέσα του ο Σταλινισμός. Στο σημείο που τα Κομμουνιστικά Κόμματα θά πρέπει να άρπάξουν την έξουσία με δικές τους δυνάμεις, αυτά άποχτούν ένα βαθμό ανεξαρτησίας που η Σοβιετική γραφειοκρατία δεν έννοει ν' ανεχθεί.

Η ΚΩΜΩΔΙΑ ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ ΣΕ ΠΕΝΤΕ ΠΡΑΞΕΙΣ

Σύμφωνα με ειδήσεις από την 'Αγγλία, θρυσκόμαστε, φαίνεται, στο φινάλε της Συνταγματικής Κωμωδίας. ΠΡΑΞΗ ΠΡΩΤΗ: Η έξην Κυβέρνηση προτείνει το δικό της σύνταγμα. ΠΡΑΞΗ ΔΕΥΤΕΡΗ: Οι Σταλινικοί τό... άπορρίπτουν σαν σύνταγμα όχι Ικανοποιητικό. ΠΡΑΞΗ ΤΡΙΤΗ: Οι Σταλινικοί προτείνουν δικό τους σύνταγμα, που δεν διαφέρει καθόλου από το Σύνταγμα της έξνης Κυβέρνησης. ΠΡΑΞΗ ΤΕΤΑΡΤΗ: Η Κυβέρνηση το στέλλει στο 'Υπουργείο. Το 'Υπουργείο θά θρυσκόμαστε καιμιά διαφορά ανά δυο αυτά σύνταγματα δεν διατάζει να άποδεχτεί το σταλινικό σύνταγμα. ΠΡΑΞΗ ΠΕΜΠΤΗ: Ζήτω ο 'Ακέλ! Ζήτω ο Στάλιν! 'Επιβλήθη το φιλελεύθερο σταλινικό Σύνταγμα!

Το ήθικό συμπέρασμα: Οι σταλινικοί έξερουν να κοροΐδεύουν τις μάξες.

Ύπεύθυνος: Γ. Χειμαρρίδης Τύποις: Χρ. Γ. Σταυρινίδη & ΥΙΩΝ Λυκούργου 7, Λευκωσία

ούτε το δόγμα των δολαρίων, έξηγει την άφορη της ρήξης ενός δλκερου Κομμουνιστικού Κόμματος με τη Μόσχα.

ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΑΙΤΙΑ

Η κρίση είναι το άποτέλεσμα του καθαρά γραφειοκρατικού και άστυνομικού χαρακτήρα των δεσμών που ένώνει τα διάφορα Κομμουνιστικά κόμματα. Για πρώτη φορά, ο Στάλιν έπεσε θύμα του δικού του τεχνάσματος: άντι να εκκαθαρίσει την ηγεσία του Κ.Κ.Γ., εκκαθαρίστηκε οι δικό του πρόχτορες. Ο Τίτο, επί κεφαλής ενός Κρατικού μηχανισμού, άρνήστηκε να πέσει μπροστά στα πόδια του «Πνευματικού 'Αρχηγού» κι' άκόμα τόλμησε να τον άπικρούσει. Η Κομινφόρμ, τότε, αναγκάστηκε να προεί σε έπίθεση δημοσίως, από φόβο μήπως συμβούν πιο συνταρακτικές έξελίξεις όταν το Συνέδριο του Κ.Κ.Γ. θά γινότανε τον 'Ιούλιο.

Στις άλλες χάρες των «λαϊκών Δημοκρατιών», η όποταγή των άρχηγών των Κομμ. Κομμάτων έγινε πάλι εύκολα, γιατί έκει τα Κομμ. Κόμματα είχανε λιγότερη ύποστήριξη απ' τις λαϊκές μάξες. Στη Ρουμανία, στην 'Ανατολική Γερμανία, οι άρχηγοί του έπαναστατικού κινήματος άντι-κατασταθήκανε από έμικρέδες που ζήσανε πολλά χρόνια στη Ρωσία κι' άφομοιωθήκανε τελείως με την προνομιούχα Ρωσική γραφειοκρατία. Στη Βουλγαρία ο Δημητρώφ μόλις χόνεψε την προσβολή που του έκανε η Κρεμλίνο, γιατί αυτός είχε άνοι έκκλησι για μια «'Ομοσπονδία Παρραδουναβίων Κρατών».

Άλλά το Κ.Κ.Γ. και η Κυβέρνησή του, παρόλο που είναι βαθεία θαμμένα με το στίγμα της γραφειοκρατίας, έν τούτους δεν ήτανε τελείως μέσα στα χέρια της Κλίκας του Κρεμλίνου.

Κανέναν δεν θά μπόρεσει να άντιληφτεί γιατί η κρίση του Σταλινισμού άρχισε απ' τη Γιουγκοσλαβία, αν ξεχάσει προς στιγμή, πως η Γιουγκοσλαβία είναι η μόνη χώρα που η Κυβέρνησή της, θγήκε απ' την επαναστατική πίεση των εργατών και των χωρικών. Κάτω από τέτοιες συνθήκες έξηγείται το γεγονός, γιατί η Γιουγκοσλαβική Κυβέρνηση ήτανε λιγότερο δουλόπρητη και όποχωρητική στις άπαιτήσεις των γραφειοκρατών της Μόσχας και πιο εύάσθητη στη πίεση των μαζών...

Ωστόσο, απ' αυτή τη φύση του, το Σταλινικό σύστημα, που η δύναμή του στηρίζεται στον μηχανισμό του, δεν μπορεί ν' ανεχτεί το παραμικρό σχίσμα μέσα στους κόλπους του. Ο Σταλινικός μηχανισμός δεν μπορεί να διατηρεί άποτελεσματικούς δεσμούς με τα «άδελφά» κόμματα, έχτος πάνω σε μια πολύ άκροσφαλή βάση, που ο Στάλιν είναι ο πρώτος που θά άγνοήσει. Η μόνη «έγγυση», που άναγνωρίζει το Κρεμλίνο, είναι η ΠΛΕΡΙΑ ΥΛΙΚΗ έξάρτησή. Η ύπερβολική άσθηρότητα ενός τέτοιου συστήματος, άποδείχτηκε άσμφίβωστα με την έπιθυμία του Κ.Κ.Γ. για άνεξαρτησία...

Το μέλλον θά μάς δείξει κατόπιν πόσον τα άλλα Κομμουνιστικά Κόμματα, που άντιδωνε τη δύναμή τους από μέσα από τις ρίζες της εργατικής τάξης θά μπόρεσουν ν' αποφύγουν παρομοία ρήξη. Αυτή είναι η πραγματική σημασία της «κρίσης Τίτο, μιας κρίσης του Σταλινισμού, που την έπροκάλεσε» η αντίφαση που περικλείει μέσα του ο Σταλινισμός. Στο σημείο που τα Κομμουνιστικά Κόμματα θά πρέπει να άρπάξουν την έξουσία με δικές τους δυνάμεις, αυτά άποχτούν ένα βαθμό ανεξαρτησίας που η Σοβιετική γραφειοκρατία δεν έννοει ν' ανεχθεί.

Το ήθικό συμπέρασμα: Οι σταλινικοί έξερουν να κοροΐδεύουν τις μάξες. Ύπεύθυνος: Γ. Χειμαρρίδης Τύποις: Χρ. Γ. Σταυρινίδη & ΥΙΩΝ Λυκούργου 7, Λευκωσία (συνεχίζεται)